

Een dag in Tanabanas

Vanmorgen moest Bill vroeg opstaan. August vertrok zondagmorgen met zijn dochtertje, een baby nog, naar het ziekenhuis in Waingapu. Endang, het meisje heeft tyfus. Het is tien over vijf en ik hoor Bill naar buiten gaan om het water van uit de bron te pompen. Dit is erg belangrijk want vanwege de langdurige hitte zijn alle andere bronnen opgedroogd en de mensen van Wai urang (8 km enkele reis) komen hierheen om water te halen. Elke twee uur moet er water gepompt worden om de mensen te kunnen voorzien. Het water in onze bron staat ook al laag en de mensen krijgen rantsoenen, geen water meer voor de tuinen of douches, alleen drinkwater. Het duurt twee uur voordat al de mensen hun emmers en jerrycans hebben gevuld en dan heeft Bill tijd voor zijn ontbijt. Zo meteen komen de mensen naar mijn kleine winkel. Ze komen al rond 5:45 hoewel de winkel om 6:00u open gaat. Shinta, de verpleegster is er vandaag niet dus we moeten de patienten helpen. Bill is na zijn ontbijt naar de werkers gegaan om hen te vertellen wat ze vandaag kunnen doen. Want we willen zo vroeg mogelijk naar de stad gaan, tenminste dat proberen we. De burgemeester en nog wat mensen kwamen nog met wat vragen en nu kunnen we eindelijk vertrekken. Het is ondertussen al 8 uur, ...maar de truck wil niet starten! De mannen worden groepen om aan te duwen. Bill hoopt altijd dat dit werkt en zet de truck zo neer dat de mannen ruimte hebben om te duwen. Halverwege de oprit komt een moeder aan met een erg ziek kind, dus eerst terug naar het huis om te helpen. We arriveren in Waingapu zonder ongelukken en doen de inkopen. Eerst naar de Telekom winkel om te kijken of er nog faxen zijn binnengekomen en ja er zijn er enkele. Deze lezen we eerst door en ik telefoneer met Carolyn en vraag hoe het met haar is. Ze verwacht een baby. Nu gaan we naar de benzinepomp om al de jerrycans te vullen met diesel. Gas en kerosine zo'n 300 liter totaal. Dit moet eerst gebeuren want nu kunnen we de rest van de boodschappen bovenop de jerrycans zetten. We moeten brood kopen voor het huis en broden voor de winkel. Dan naar Lotus, waar we cement hebben besteld voor de vloer van de benzinetank om de generator te installeren en tinnen dakplaten voor de politiepост. Je vraagt je misschien af waarom voor de politie? Zij hebben ons toen geholpen, terwijl ze dat niet verplicht waren om te onderhandelen voor de kleine jongen van wie z'n moeder en zusje zijn vermoord. Er is nu een grote kans dat wij de jongen krijgen voordat hij ook sterft. De politie die geïnteresseerd was in dit geval heeft autopsy gedaan bij de vermoorde vrouw. Hier moet de familie voor betalen wat ze natuurlijk weigerden. Wie zou willen betalen voor wat ze zelf hebben gedaan. Dus moest de politie er zelf voor betalen. Om hen nu te helpen geven we geen geld maar dakplaten zodat ze droog zitten als het regenseizoen start.

Na het bestellen van het materiaal gaan we naar de groothandel om de goederen te bestellen voor het tehuis en de winkel. Terwijl Bill aan 't tanken is ga ik naar een winkel waar allerlei spullen verkopen voor in je haar. De vrouwen vinden het prachtig om te kopen. Hun haar mag dan vies zijn maar ze vinden het leuk om er gekleurde clips en spelden in te doen. Om 12 uur moeten we naar het vliegveld om een pakket op te halen, onze telefoon was weer in reparatie. Maar Carolyn zei dat het vliegtuig is vertraagd en dat het een dag later kwam. (dit is normaal hier)

Adri en Idi komen terug van hun vakantie en we halen hen op in de stad maar eerst wil ik graag nog naar de markt, daarna kunnen we dan gelijk naar huis.

De mensen op de markt kennen me ondertussen en proberen me niet meer te bedriegen. Maar nog steeds moet ik onderhandelen voor de prijzen en soms vind ik het gemeen van me om voor een nog lagere prijs te aan. 20 cent voor een grote tros bananen; 10 cent voor een kilo tomaten, 10 cent voor groene groente en z. We nemen altijd een koelbox mee om de tahoe koel te houden. Bill wacht geduldig tot ik terug ben met tassen vol spullen Deze week was er niet veel keus in de groenten maar wel veel fruit.

Adri en Idi wachten al op ons als we hen bij hun huis ophalen. Ze zijn weer blij om ons te zien en mee te gaan naar Tanabanas. Het is erg heet en stoffig en de AC heeft moeite om ons bij te houden.

Halverwege stoppen we bij het strand om onze luch te eten. Adri wordt wakker maar onderweg valt ze gelijk weer in slaap. De wegen zijn smal net breed genoeg voor de truck aan weerskanten groeien grote heesters. Plotseling komt iets groots en bruins recht voor de truck, het is een waterbuffel. Bill remt maar we zijn te dichtbij en raken het arme dier recht in zijn zij. Hij wankelt weg en we rijden verder met een nieuwe deuk in de truck. Omdat we plotseling stopten kwam de achterbank naar voren en Adri en Idi zaten er gek bij. We kwamen rond 3 uur thuis en de kinderen kwamen naar ons toegerend om ons te begroeten en om te kijken wat we mee hadden genomen. De truck is al gauw leeg en Bill gaat weer water pompen, hij is er druk mee tot 17.30u. Als hij tijd heeft speelt Bill met de kinderen ze vinden het heerlijk om op zijn knie te zitten. En als het hun etenstijd is geeft hij de kleintjes te eten. Om 18.30 zijn we klaar met eten en Bill brengt de kinderen naar bed en dan heb ik tijd om achter de computer te werken.

Om tien uur gaan de lichten uit en zijn we allemaal naar bed. Welterusten!